

mű czélját elérje. Meg kell még jegyezni a mű előnyére, hogy tizenöt könyomású táblán ezernél több ábrával van illusztrálva.

Mindezekből nyilván való, hogy Dr. *Chyzer* és *Kulczyński* tanár oly művet alkottak, a mely az európai pókokra vonatkozólag e században megjelent munkák legkiválóbbjai közé sorozandó

Abafi A. Lajos.

Különfélék.

Hypopta caestrum Hb. mint kártékony állat. A R. L. ezidei 3. füzetében jelent meg egy közlemény, mely szerint a *H. caestrum* hernyója szőlővenyigében is felnevelhető. Ezt nem akarom tagadásba hozni, de határozottan állíthatom, hogy a hernyó nálunk főleg a vad spárgán és csak kivételesen ennek művelés folytán túltengődő alakján, a közönséges ehető spárgán (*Asparagus officinalis*) él, még pedig főleg homokos talajon. Ez állítást példával illusztrálom. Régente Nógrádmegyei jobbágyi birtokán néhai *Frivaldszky Imre* spárgát tenyésztvén, nagy bosszúsággal vette észre, hogy összes spárgája fonyadt, hervadt, szóval pusztul. Kutatta ennek okát, és csakhamar rá is akadt; a *H. caestrum*nak nagyszámú hernyója teite tönkre a spárgát. A veszett fejszének nyelével legalább tanulmányozta a ritka állat biológiáját. Szerinte a hernyó szintúgy mint a Psyche-hernyók, zsákban él, a mely belül selymes fehér szövedékkel ki van bélelve, kívül pedig apró göröngyöcskékkel van megrakva. Ez a zsák, a hernyó teljes kifejlésékor csaknem hüvelykujnyi hosszúságot és kisujnyi vastagságot ér el. Ebben a zsákban élvén, a hernyó a spárga gyökerét kívülről támadja meg s abból táplálkozik. Bábozódás czéljából a hernyó nem hagyja el zsákját, hanem abban bábozódik el. Mikor *Frivaldszky* erre a felfedezésre jutott, talált ugyan néhány bábót is, de legtöbbje kikelt már s az üres bábüvely félig kiállt; ily zsákot nekem is juttatott egy egész dobozzal.

Emich Gusztáv.

Hernyó-méreg. Általánosan elterjedt néphit, hogy minden hernyó mérges. Némely szőrös hernyóról tudva is van, hogy megérintése által és kivált, ha szőre a nyákhártyákat érinti, igen kellemetlen gyulladás keletkezhetik. Ennek okául azt mondják, hogy a csöves szőr hegye a bőr alá hatolván, ott letörik és külön mirigyből fakadó valadékot bocsát bele. Ama kísérletek azonban, melyeket újabban *Fabre J. H.* (*Souvenirs Entomologiques* 1897 V.) a búcsús pohók s egyéb lepke hernyóival tett, a hernyószőr hatását még más világításban is tüntetik fel. *Fabre* azt tapasztalta, hogy ezen hernyók sarából készült aether kivonat az ember bőrén azt a jellemző gyulladást idézi elő, a mely dagadással, viszketéssel stb.-vel jár. Kísérlete a következő volt: amaz aetherkivonatban áztatott ittatós papírt tett karjára s azt jól lekötve, egész éjjel rajta hagyta. Másodnapra a gyulladási daganat erősebbé lett s az izmokra is elhatott; a csöppökben való valadék is növekedett, s az égető viszketés